

CONV 654/03

FØLGESKRIVELSE

---

fra: sekretariatet

til: konventet

Vedr.: **Diskussionskreds vedrørende egne indtægter**

Vedlagt følger til medlemmerne af konventet den ramme for arbejdet i diskussionskredsen vedrørende egne indtægter, som præsidiet har fastlagt. Iñigo Méndez de Vigo bliver formand for diskussionskredsen.

Kredsen bør være sammensat af et meget begrænset antal medlemmer på grund af den specifikke ekspertise, der kræves på området.

Ramme for arbejdet i diskussionskredsen vedrørende egne indtægter

De egne midler er de indtægter, der finansierer Unionens budget, og som tilfalder Unionen ipso jure (hvilket berettiger til benævnelsen "egne") inden for rammerne af et årligt loft, der fastsættes som en procentdel af Unionens bruttonationalindkomst. Der er på nuværende tidspunkt fire indtægtskilder:

- landbrugsafgifterne
- toldafgifterne i den fælles toldtarif
- en procentdel af det beløb, der fremkommer ved anvendelse af en ensartet sats på moms-beregningsgrundlaget fastlagt efter fællesskabsregler
- et beløb, der fremkommer ved anvendelse af en sats, der fastlægges inden for rammerne af den årlige budgetprocedure, på et beregningsgrundlag, der repræsenterer summen af bruttonationalindkomsterne (beregnet på samme måde efter fællesskabsregler).

De to første er også de ældste og repræsenterer i øjeblikket en minimal procentdel af EU's samlede indtægter.

Det årlige indtægtsloft repræsenterer grænserne for EU-budgettet. Det indgår i drøftelserne om de finansielle overslag ved hver forhandling, og det bekræftes i den afgørelse om egne indtægter, der vedtages på grundlag af artikel 269 i TEF, og som ligeledes fastlægger fordelingen mellem de forskellige indtægtskilder.

Arbejdsgruppen vedrørende Forenkling begrænsede sig i sin drøftelse af en forenkling af budget-proceduren til at anerkende, at Rådet skal spille en væsentlig rolle ved fastlæggelsen af ordningen vedrørende Unionens indtægter, for så vidt som den senere skal vedtages af medlemsstaterne. Konventet gav på plenarmødet ikke yderligere retningslinjer. Derfor har præsidiet besluttet at forelægge et foreløbigt udkast til artikel 38, der gengiver den nuværende artikel 269 i TEF:

"Unionens budget finansieres med forbehold af andre indtægter fuldt ud af egne indtægter.

Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastsætter bestemmelserne vedrørende Unionens ordning med egne indtægter, som det henstiller til medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser."

Præsidiet ønsker dog at henlede konventets opmærksomhed på den komplekse problemstilling, der gemmer sig bag denne bestemmelse.

I henhold til artikel 269 i TEF skal bestemmelserne vedrørende ordningen med Unionens egne indtægter således vedtages med enstemmighed. Men der er ikke tale om obligatoriske bestemmelser, idet Rådet kun anbefaler medlemsstaterne at ratificere dem. Man kan derfor rejse spørgsmålet om, hvorvidt denne procedure er egnet til at sikre vedtagelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at finansiere Unionens politikker, i et fremtidigt EU med endnu flere medlemsstater. Der skal stilles to spørgsmål i den forbindelse:

For det første: vil det være muligt i en udvidet Union at sikre finansieringen gennem en afgørelse, der skal vedtages med enstemmighed? Men kan man på den anden side forestille sig, at EU kan bede en medlemsstat om at bidrage til finansieringen af budgettet, hvis dens regering ikke på forhånd har accepteret de nærmere detaljer og loftet herfor?

For det andet: vil det, hvis princippet om enstemmighed opretholdes, være absolut nødvendigt at bevare kravet om, at "medlemsstaterne [...] vedtage[r]" bestemmelserne vedrørende ordningen med egne indtægter, hver gang den ændres? Det skal i den forbindelse bemærkes, at en ændring af proceduren i form af en afskaffelse af de obligatoriske nationale ratifikationer ville indebære skabelse af en ny EU-kompetence, hvilket der ville skulle tages hensyn til i forfatningens afsnit III.

Man kan endvidere rejse spørgsmålet om, hvorvidt den nuværende procedure giver Unionen mulighed for at fastlægge andre egne indtægter. Mens de to første af de ovenfor nævnte indtægtskilder har en stadig mindre relativ vægt, mener visse konventsmedlemmer, at de to sidste indtægtskilder

ikke er egentlige egne midler, men snarere nationale bidrag. Disse konventsmedlemmer¹ ønsker, at EU skal kunne regne med mere selvstændige midler i forskellig form. Vil den procedure, der på nuværende tidspunkt findes i artikel 269 i TEF, give mulighed for en sådan udvikling?

Præsidiet finder, at drøftelserne bør fortsætte i et snævrere diskussionsforum af teknisk karakter, der skal have til opgave at besvare følgende spørgsmål:

- a) Skal der i proceduren i artikel 269 fortsat være krav om, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed? Hvilken rolle skal Europa-Parlamentet spille?
- b) Skal der i proceduren i artikel 269 fortsat være krav om, at medlemsstaterne vedtager bestemmelserne i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser, eller skal finansieringen ændres til en EU-kompetence?
- c) Imødekommer de nuværende egne indtægter borgernes forventninger med hensyn til retfærdighed og gennemsigtighed?
- d) Kan den nuværende beslutningsprocedure give mulighed for en substansændring af disse indtægter?

---

¹ Der er forelagt flere bidrag om dette spørgsmål.